

Ewald Frank

kázané dňa 25. 03. 1990, 14:00, Zürich, Švajčiarsko

Br. Branham videl 19. 3. 1962 vývoj konečného času

vysielané 7. 2. 2026

Ako sme všetci porozumeli, žijeme vskutku v čase, v ktorom sa deje mnoho vecí veľmi rýchlo, a niektoré takmer neočakávane a pre väčšinu ľudí nepochopiteľne rýchlo.

Najprv by som chcel predsa len veľmi stručne hovoriť o jedinečnej, požehnanej ceste do Izraela, len niekoľkými vetami.

Bolo to pre mňa deviatykrát v Izraeli, no to, čo som tentokrát videl, ma premohlo. Takú zelenú som túto krajinu ešte nikdy nevidel. Bol som tam po prvýkrát v roku 1964, keď bolo mesto ešte rozdelené a muselo sa prechádzať cez Mandľovníkovú bránu z Jordánska, a v priebehu rokov som sledoval, ako všetko pokročilo, ale to, čo sme všetci tentokrát videli, nás skutočne premohlo.

Boh Svoj ľud nielenže priviedol späť, On tú zem požehnal, ktorú im zaslúbil skrze Abraháma, Izáka a Jakoba, do ktorej Svoj ľud pod Jozuom priviedol a potom ho musel rozptýliť a znova zhromaždiť z končín zeme. My sa radujeme z toho, že ten prirodzený Boží ľud, Jeho prapôvodný zmluvný ľud sa prinavrátil späť do zeme zaslúbenia, do zeme otcov.

Rovnako vďační sme za to, že my ako novozákonný zmluvný ľud smieme vstupovať do Božích zaslúbení a z milosti sme sa mohli vrátiť ku viere našich otcov. Je to vskutku veľká prednosť, ktorú nám Pán daroval.

Chcel by som len stručne zmieniť posledný večer, to svedectvo nášho milovaného brata Schumachera. My všetci ho poznáme už mnoho rokov. Spomínam si na ten deň, keď sa to stalo: Mal epileptické záchvaty, padal tu i tam, ako sám svedčil, s penou na ústach. Ale potom prišiel ten deň, keď jednoducho povedal: „Brat Frank, modli sa za mňa. Verím, že Boh ma uzdraví.“ Bola to jednoduchá modlitba, ale Boh ju vypočul. Môže vstať, sedí tu v prvom rade, a môže dosvedčiť, že od toho

dňa – ako dlho to je? možno 15, 16 rokov – nemal ani jeden jediný záchvat.

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.” [Žd 13:8]

Ide však o to, aby sme my mali ten správny postoj voči Bohu.

A ak očakávame, že Boh niekoho z nás použije, potom musíme mať i voči Nemu v našom srdci správny postoj. A potom Boh nemôže inak, ako Svoje Slovo potvrdiť a urobiť to, čo zaslúbil.

Som hlboko pohnutý – to možno na mne nie je úplne vidieť, pretože sa vždy snažím, pokiaľ je to možné, mať sa pod kontrolou – ale obzvlášť tie veci, ktoré sa teraz odohrávajú v politickej a duchovnej oblasti, hlavne tu v strednej Európe, tie nás predsa všetkých tak nejako zasiahli, dozvedeli sme sa o nich.

Vieme o veciach, ktoré brat Branham videl vo videniach v roku 1933 a ako predpovedal, aký vývoj bude mať priebeh ľudských dejín. Hovoril o Mussolinim, o jeho vpáde do Abesínie, hovoril o druhej svetovej vojne, menovite spomenul Hitlera. Povedal mnoho vecí, okrem iného, že fašizmus a národný socializmus vyústia do komunizmu a že potom príde okamih, keď tento komunizmus, alebo čokoľvek ním bolo nakažené, napokon bude vstrebané v katolicizme.

A viete vy, čo k tomu povedal ako poznávacie znamenie? Hneď vám to prečítam a budete to i počuť. On vskutku dal tejto veci poznávacie znamenie, keď povedal – prečítam vám to v nemčine a angličtine:

Bolo to ako národný dážd' poučovania. Komunizmus bol sadený medzi ľud v každom národe. Nastalo prebudenie Ríma. Viete vy, čo sa stane, keď západnú časť alebo východnú časť Berlína vrátia späť? To privedie komunizmus ku záveru alebo ho ukončí alebo ho zvrhne. To privedie Rímsku ríšu presne do toho stavu, v ktorom bola v dňoch Ježiša. Isteže to tak učiní. Je to perfektné.

Vyslovené 19. marca 1962.

V uplynulom týždni mi zavolať jeden brat a pýtal sa, či brat Branham o tejto dôležitej udalosti niečo povedal. A konkrétne sa ma pýtal na zbúranie múru.

Povedal som mu: „Nespomínam si na to.” Ale nedalo mi to pokoj, pretože som vedel, že brat Branham niečo povedal o Kennedym, Berlíne a tak ďalej. A ak niečo hľadám, tak mi to nedá pokoj, až kým to nenájdem.

A teraz, vo štvrtok, krátko pred polnocou, som to našiel v tomto kázaní – v angličtine **”End-time seed sign” – ”Znamenie sejby konečného času”**.

Brat Branham hovoril o tom, že všetci sejú – baptisti sejú, metodisti sejú, všetky -izmy sejú – komunizmus, všetci sejú, všetci sejú. Hovoril o rannom a neskorom daždi. Hovoril o tom, že jarný dážď je v čase sejby a neskorý dážď v čase žatvy. Uviedol niekoľko vecí na tej páske. Ale vy všetci si to vypočujete teraz sami, každý Švajčiar a každý druhý Nemec toľko angličtiny pozná, že tomu určite budete rozumieť, keď to budete počuť.

[anglický audio originál brata Branham, ako preložený vyššie]

Možno ku tomu poviem ešte viac alebo viac toho preložím. Ale prosím vás, aby ste skutočne pochopili: brat Branham bol jednoduchý muž. Neviem, do akej miery vôbec vedel geograficky rozlíšiť Európu. Viem len toľko, že keď brat Green prišiel po prvýkrát do Európy, vskutku nevedel, kde sa nachádza Belgicko a Holandsko. Vy viete, Amerika je dosť veľká, ak niekto pozná tých 51 štátov, ten pozná takmer celý americký svet. Ale tento muž povedal v jednej takej krátkej vete to, čo je pre nás práve teraz to najdôležitejšie.

Politicky sme vnímali, ako národný socializmus a fašizmus skončili, a taktiež sme videli, akým vývojom šiel komunizmus. Pred dobrými štrnástimi dňami som to čítal – oni tvrdia, že existuje viac ako 700 miliónov komunistov. A počas toho krátkeho obdobia zmien vo východnej Európe už viac ako 80 miliónov už oznámilo svoj odchod a zvyšok ešte z komunizmu vystúpi. Všetko to smeruje vyústiť do katolicizmu, preto-

že taký je ten posledný obraz konečného času v Biblii opísaný, v tom neomylnom Božom Slove.

Mohli by sme zájsť do mnohých vecí. Brat Dutler mi dal výstrižok z novín – prepáčte, ak budeme trochu politickí, ale mnohí predsa poznajú švajčiarske noviny. Tu je náš pán Kohl s tým mužom vo Varšave zobrazený, ale pod čím? Pod obrazom Márie. A vy viete, Mária je predsa známa tým, že je korunovaná 12 hviezdami. Pod týmto obrazom sa fotografujú politici.

A vy viete, európska vlajka má presne to isté vyobrazenie 12 hviezd, s akými bola zobrazovaná Mária už v stredoveku pred vypuknutím reformácie.

Prosím, sledujte to: počas všetkých tých 400 a viac rokov sa v tomto ohľade nič nezmenilo. Ten prvý pápež, ktorý navštívil nejakú významnú cudziu krajinu v roku 1964, cestoval do Izraela. Všetci ostatní zostali tam, kde boli, jedine že by boli vyhnaní. A tento súčasný, ten cestuje po celom svete – kto nepríde k nemu, ku tomu príde on. Je to tak alebo to nie je tak? A zvädza celý svet.

Navidel brat Branham v roku 1933 tento vývoj? On videl krásnu ženu, ženu-Cirkev – Zjavenie 12: „**Žena odiata slnkom s 12 hviezdami nad jej hlavou...**” – pravá Cirkev. A Zjavenie 17: Žena ako smilnica, ktorá jazdí na šelme.

A mňa nesmierne bolí, že tá žena, tá smilnica zo Zjavenia 17, si vzala za symbol symbol pravej Cirkvi, totiž 12 hviezd zo Zjavenia 12. To je predsa ten podvod! Rozumiete, čo tu je povedané? Vidíte tú rafinovanosť, s ktorou sa to činí? Musí to byť povedané.

Či tomu vy dnes rozumiete alebo nie, ľudia, a obzvlášť všetci náboženský vodcovia pili z vína smilstva a stali sa opití a stratili rozum, pokiaľ ide o duchovné veci. Tak to stojí v Jeremiášovi 51 a na mnohých iných miestach Svätého Písma. [Jer 51:7]

Minulý štvrtok som sa rozlúčil so svojou tetou, jedinou tetou, ktorú som ešte mal, ktorá vo veku 83 odišla domov. Často som sa s ňou modlil, patrila do baptistickej cirkvi. A zhrozil som sa. Z predchádzajúceho

času som to poznal z evanjelickej cirkvi, že pastor prichádza dopredu v dlhom talári s dvoma krásnymi bielymi mašľami a potom začne svoju litániu, ako sa to činí v rímskokatolíckej cirkvi. A hľa, tento muž prichádza z baptistickej cirkvi so svojou aktovkou, v ktorej má biely talár s tými dvoma stuhami, a prichádza a preberá a začína svoje „tralalala“ presne ako všetci ostatní.

Mňa sa to vnútorne tak dotklo! Ja tieto cirkvi predsa poznám – a nesúdim ich – bolí ma to. Pretože všetci idú širokou cestou do záhuby, a mnohé pravé Božie deti, drahí bratia a sestry, túžia po pravom Božom Slove a vodcovia, duchovní vodcovia sú sami zaslepení.

Pán mi však potom daroval príležitosť vydať svedectvo, priniesť Slovo – nemohol som inak. Ak nie som vyzvaný, potom nasledujem Božie volanie sám od seba. Potom nepotrebujem, aby mi niekto zrazu povedal: „Teraz bude ešte niekto hovoriť.“ Potom poviem jednoducho: „Mám Slovo, ktoré musím priniesť,“ a potom je prinesené. Potom nebudem rok čakať, jednoducho ho prinesiem.

Ten pastor tam sedel medzi poslucháčmi a muselo to byť povedané, aj keď to bol pohreb.

Vy milí, možno som už povedal dosť, čo sa týka súčasného vývoja, a možno ešte nie. Nie je možné príliš mnoho varovať, aby sme vystavili na pranier, ozrejmili tie veci, ktoré sú tak ozdobované, ale zároveň zvodné, aby sme odhalili závoj a dali ľudstvu možnosť rozhodnúť sa i rozlišovať. Pretože ako to majú vedieť bez toho, že im to niekto povie?

Vy sami ste to predsa prežili vo Švajčiarsku: najprv bola zrušená tá pekná 100-franková bankovka so Svätým Martinom a tým rúchom, ktoré rozdelil. Teraz máte 100-markovú bankovku s rímskym kostolom. Kto si to všimol, komu to bolo nápadné, čo sa za tým skrýva?

A potom to pokračovalo ďalej: a hneď boli jezuiti skrze referendum opäť v krajine privítaní.

A čo ste čítali teraz? Vaša delegácia, ktorá vo Vatikáne učinila len informačnú cestu, sa potom vrátila, nestretla sa tam s kardinálom Rat-

zingerom, ale on potom prišiel sem a stretol sa s delegáciou tu vo Švajčiarsku.

Vy milí, nielen iné krajiny, všetky národy Európy a potom aj ten zvyšok sú zahrnuté, zapojené do tohto zvodu, ktorý je tak elegantne a nábožensky ozdobený, že len tí, ktorí skrze Božie zjavenie a poučenie prorockým Slovom dostali rozlišovanie, budú schopní rozlišovať.

Všetci ostatní povedia: „To je veľká vec, na ktorú sme už dlho čakali.”

Pamätajte na slovo z Matúša 24:24, ktoré brat Branham často spomínal. V tomto kázaní hovoril o Duplessisovi, ktorý zvedol a podviedol letničných, šiel do Vatikánu a chcel, aby boli všetci tam pokrstení Duchom.

My veríme v krst Duchom a čo by sme si priali viac, ako to, že by božský oheň už horel? Ale nech predsa pravý krst Duchom príde na pravé božské semeno, aby oživilo to Slovo, ktoré v nás bolo zasadené. Pretože o to predsa ide. Duchovný dážď predsa prichádza, aby to Slovo, tú sejbu – o to vlastne ide v tomto kázaní – aby to semeno, tú sejbu jednoducho oživilo, aby to vyklíčilo.

Bratia mi priniesli rôzne články o zemetrasení v Kalifornii, o všetkých tých rôznych veciach, ktoré ľudia už viac nedokážu vysvetliť. Dnes mráz a sneh, zajtra horúčava, raz krásne pokojné počasie, inokedy tornádo – človek už nevie, čo príde ako ďalšie, v žiadnej oblasti.

My všetci, ktorí sme boli z milosti Božej informovaní o veciach, ktoré patria ku konečnému času a jeho vývoju, máme teraz prehľad. A trúfam si povedať: Ten, kto neverí zvesti, ktorú Boh poslal a neprijímajú do seba a nie je skrze Ducha osvietený, ten podľahne nábožnému podvodu.

Nikto si nenamýšľaj, že sám zo seba tie veci dokáže zvládnuť. Nie, tie veci zvládnu teba, ovládnu teba, ak ty neprijmeš to Slovo, ktoré Boh skrze Svojho proroka priniesol a nedovoliš, aby sa to v tebe stalo zjavením skrze toho istého Ducha.

Existujú ľudia, ktorí jednoducho povedia: „Áno, nemôžeme to predsa byť len my, kde sú potom všetci tí ostatní?” Možno k tomu poviem ob-

jasňujúce slovo. Ja vôbec neverím v to, že by sme to mohli byť len my, ale verím v to, že v tomto okamihu tým už sme. Rozumiete tomu? A že mnohí ďalší ešte k tomu prídu.

And nikto nemôže odo mňa očakávať, že si oblečiem čierny talár s dvoma bielymi stuhami, aby som potom, keď niekto zomrie, vykonal pohreb, a keď sa niekto žení, vykonal svadbu, a možno ešte k niekomu prišiel na pokec na kávu.

Odo mňa musí každý očakávať, že budem ďalej odovzdávať to Bohom zjavené Slovo, ktoré nám bolo zverené skrze brata Branhamu tak, ako to bolo oznámené všetkým prorokom a apoštolom, pretože ku tomu ma Boh určil.

Pochovávať môžu mnohí v bielom a čiernom talári a rovnako i sobášit a tak ďalej.

Nie, toto ma nad každú mieru premáha. Vidím totiž, že jedna z tých siedmich hláv, ako píše Zjavenie, ktorá bola k smrti zranená, opäť ožila a smrteľná rana sa zahojila a celý svet nad tým žasol. [Zj 13:3]

Tu v centrálnej Európe – a v žiadnom prípade nechcem vytvárať jazykové hranice a už vôbec nie národné hranice – ale môžete začať najsevernejším severom tohto kontinentu, všetko to bolo protestantské, premožené Božím Duchom skrze časť Nemecka, cez Švajčiarsko a Rakúsko až presne do Ženevy a Grácu. Obe mestá boli baštami reformácie. S protireformáciou vo Švajčiarsku bojoval Zwingli s cürišskými a zvíťazil, Bohu buď vďaka za to. V Rakúsku sa to nepodarilo, tam tých posledných 30 000 ľudí utieklo zo salzburského kraja, pretože už nemohli zostať v krajine.

Teraz vidíme niečo a prosím, aby sme na to dávali pozor. Je to predsa dokonanie toho, čo Boh vtedy započal.

A možno, ak tu niekto zmýšľa národnostne, dovoľte mi stručne zmieniť: Irenej, Boží muž, býval v Lyone vo Francúzsku. Iní muži bývali v iných krajinách. Boh berie, koho chce a kedy chce. On rozhoduje a inak nikto. Ale práve z toho miesta, kde bolo pribitých 95 tég na dvere

kostola vo Wittenbergu a reformáciu viac nebolo možné zastaviť, práve tam, niekoľko kilometrov odtiaľ, prebiehala od vojny deliaca čiara.

Teraz sme získali slobodu a nikto z nás nedokáže pochopiť, čo sa stane v najbližších týždňoch a mesiacoch. Ale v Vianoce budeme, ak Boh dá, opäť sláviť všetci spolu a niektoré veci sa vskutku zmenia.

Vráťme sa späť ku tomu, čo povedal brat Branham v tomto vyhlásení: on hovorí o daždi poučenia. Všetci siali poučenie – socializmus, komunizmus, všetko – spomína Billyho Grahama, Orala Robertsa, spomína najrôznejšie cirkvi. Všetci siali, šírili svoje učenie, svoje poučenie po celom svete medzi všetky národy.

V rovnakom kázaní povedal:

I pravé Slovo bolo siate. A keď príde neskorý dážď, tak ten zárodok, ktorý je v tomto Slove, ten zárodok života vzíde, vypučí a Nevesta Ježiša Krista bude opäť existovať ako telo Pánovo, ako bola na začiatku.

Vďaka buď Bohu za to! Nielen všetky tie ostatné veci boli siate, ale aj pravé Božie Slovo bolo siate.

Hovorí o národnom daždi poučovania, o komunizme a potom o prebudení Ríma. Tým sa bližšie nechceme zaoberať. Niektorí by si takmer mohli myslieť, že je to môj koníček. Ja sa za to vôbec neospravedlňujem – ak mám zjavenie Ježiša Krista, potom musím mať na druhej strane aj zjavenie o tom, kto je Antikrist. To jedno zjavuje to druhé. Tam viac nie je možné hrať sa na schovávačku.

Chcel by som to čítať ešte raz:

Vy viete, čo sa stane, keď vrátia západnú časť alebo východnú časť Berlína späť. To skoncuje s komunizmom. To privedie Rímsku ríšu presne do toho stavu, v ktorom bola v dňoch Ježiša.

Čítali ste knihu "Tradičné kresťanstvo"? Čo som tam uviedol? Ktorá ríša je poslednou svetovou ríšou? Rímska ríša. Daniel videl len štyri zvieraťá, videl len štyri svetové ríše.

Mohli by sme sa dnes spýtať, prečo v čase druhej svetovej vojny bola celá tá vec nazývaná Tretia ríša? Čoskoro by sme sa mohli pýtať, ako rýchlo sa to teraz bude nazývať Štvrtou ríšou.

Vy milí, hovorím vám, že som premožený, obzvlášť z toho, že brat Branham ako Boží prorok nám už 19. marca 1962 povedal:

Keď bude zjednotená tá druhá časť Berlína, potom bude komunizmus vybavený a Rím všetko prevezme.

Rímske zmluvy, všetko, všetky cesty vedú tam. Ale jedna cesta vedie von. A touto jedinou cestou je Ježiš Kristus, náš Pán a Spasiteľ.

My máme úlohu ľudstvo varovať, nech to stojí i náš život, iní však budú na večnosť spasení. Pretože nám môžu vziať len ten časný život, a ten tak či tak čoskoro skončí – a či skončí o pár dní skôr alebo neskôr, na tom nezáleží.

Možno i tu je potrebná malá oprava: Niektorí z vás počuli o prežití, ktoré mi Pán daroval, keď ma svojho času 31. decembra 1980 previezli v bezvedomí do nemocnice. A ja som viac nevedel, že ma prevádzajú, pretože som zomieral a už som viac nemohol hovoriť, všetka sila ma opustila. A keď ma odsunuli, aby som zomrel, bola tam opona vpravo a vľavo, a vedľa mňa bol muž, ktorý bojoval zápas smrti, a ja som vedel, koľká hodina udrela.

Profesor Becker a všetci, čo tam boli, hovorili (ešte som počul, uši mi ešte fungovali) stále znova vetu „Je príliš neskoro”.

Ale keď som bol potom vzatý z tela pod jasné nebesia, nádherné modré nebo a potom som videl v bielom oblečený zástup a bol som s ním vzatý nahor, nejako ako nejaká raketa, majestátne, majestátne nahor stále vyššie a vyššie hore.

A pretože som toto prežitie už tu i tam zmienil, niektorí dospeli k záveru, že bezpodmienečne musím zostať nažive až do návratu Pánovho. Ale prosím vás o to, aby ste to tak nevideli, a síce z nasledujúceho dôvodu: Na vytrhnutí budú mať predsa účasť všetci, i všetci tí, ktorí nám predišli, pretože tí v Kristu zosnulí najprv povstanú a potom my, ktorí

žijeme a pozostaneme, budeme premenení a spoločne budeme vytrhnúť. [1Tes 4:16-17]

Takže kto z toho vyvádza, že musím bezpodmienečne zostať nažive – hovorím to len preto, že jedného dňa ma môže postihnúť mučenícka smrť a potom sa môže stať, že niekto povie: „Áno, brat Frank videl toto alebo tamto.” Brat Frank nepovedal, že zostane nažive až do príchodu Pánovho. Brat Frank len opísal to prežitie, že mal účasť na vytrhnutí a bol v prvej rade. To je pravda pred všemohúcim Bohom.

Takže prosím, pozorne dbajte na to, pretože ako som už zmienil, mohlo by sa skutočne stať, že budem smieť zomrieť mučeníckou smrťou. A potom čo? „Nuž my sme si mysleli...” S Jánom to bolo podobné. A oni povedali: „**On nezomrie.**” A Pán nepovedal, že ten učeník nezomrie, On povedal: „**Ak chcem...**” [Jn 21:22-23] Áno, a hneď niečo povstalo, čo nebolo dobré. Ale prosím, zmyšľajme vo všetkých veciach správne a najmä vždy v závorách Slova, potom vyvarujeme seba i iných mnohých sklamaní.

Čítajme ešte niekoľko krátkych biblických miest. Milujem Božie Slovo zo srdca. Nebesia a zem pominú, ale toto Slovo zostáva naveky. V Ezechielovi kapitola 2 od verša 8 až Ezechiel 3 verš 3 by som chcel čítať:

[8] ***Ale ty, synu človeka, počuj, čo ti hovorím: Nebuď spurný ako ten spurný dom! Otvor svoje ústa a zjedz to, čo ti Ja teraz dávam!***

[9] ***Vtedy som videl a hľa, ruka bola vystretá ku mne a hľa, v nej zvitok knihy.***

[10] ***A rozvinul ho predou mnou a bol popísaný z lícnej i z rubovej strany a bolo na ňom napísané: náreky, úpenie a beda.***

[1] ***A riekol mi: ,Synu človeka, to, čo nájdeš, zjedz! Zjedz tento zvitok knihy a idi, hovor domu Izraelovmu!’***

[2] ***A otvoril som svoje ústa a dal mi zjesť zvitok knihy.***

[3] ***A riekol mi: ,Synu človeka, nakrm svoje brucho a naplň svoje vnútro týmto zvitkom knihy, ktorý ti dávam.’ A zjedol som a bol v mojich ústach čo do sladkosti ako med.***

Veľmi nádherné slovo. Vy predsa viete, proroci dostali skrze obrazy a symboly určité priebehy udalostí, aby skrze Ducha obdržali inšpiráciu, o čo ide a čo sa má stať.

Približne rovnaký text nachádzame v Zjavení 10 priamo po vyhlásení zvesti siedmeho anjela, keď on trúbi na trúbu a Božie tajomstvo sa naplní, dôjde k svojmu záveru, ako to On oznámil svojim služobníkom prorokom ako radostnú zvesť.

Zjavenie kapitola 10 od verša 8:

[8] *A hlas, ktorý som bol počuť z neba, zase hovoril so mnou a povedal: „Idi a vezmi otvorenú knižku, ktorá je v ruke anjela, ktorý stojí na mori a na zemi.“*

[9] *Vtedy som odišiel k anjelovi a povedal som mu, aby mi dal knižku. „Vezmi a zjedz ju a spôsobí ti horkosť v bruchu, ale v твоjich ústach bude sladká ako med.“*

[10] *A vzal som knižku z ruky anjela a zjedol som ju a bola v mojich ústach sladká ako med. Ale keď som ju zjedol, zhorklo moje brucho.*

[11] *A povedal mi: „Musíš zase prorokovať proti ľuďom a národom a jazykom a mnohým kráľom.“*

Chcel by som, aby sme dbali o toto: Tu nie je reč o službe dvoch prorokov, ktorí prídu do Izraela, aby tam tri a pol roka prorokovali oblečení vo vrecovine a priniesli Božiu zvesť. Nie, tu je reč o tom, že božská zvesť musí byť ešte nesená národom, jazykom, národnostiam, kráľom zeme. A to chronologicky skrze Ducha Božieho usporiadané v súlade s vývojom v týchto posledných dňoch.

Už často sme spomínali to slovo z Matúša 24 verš 14 a máme ho už v malíčku ako nejakú lekciu v nedeľnej škole – tu stojí: „**A táto spásna zvesť [alebo toto evanjelium] kráľovstva bude hlásané všetkým národom po celom svete na svedectvo a vtedy príde koniec.**“ [Mt 24:14]

Ukážem vám so Zjavenia, v akej súvislosti sa toto slovo nachádza – totiž že všetkým národom a jazykom bude zvestované večne platné evanjelium. Zjavenie 14 od verša 6: tu sú nám v Svätom Písme ukázané tri veci, patriace priamo do poslednej fázy:

[6] A videl som iného anjela, letiaceho prostredkom neba, ktorý mal večné evanjelium, aby ho zvestoval tým, ktorí bývajú na zemi, a každému národu i pokoleniu i jazyku i ľudu,

Všimnite si opäť tu ten pojem "národy a jazyky". Ešte nie Izrael! V poslednom kole, predtým ako skončí čas milosti pre národy, musí byť večne platné evanjelium zvestované všetkým národom, jazykom a národnostiam.

Teraz sa ma niekto spýta: „Nuž áno, ale tu je zobrazený anjel, ktorý letí vysoko na nebi, ako sa tá vec potom má stať na zemi?”

Vy milí, či snád' Ján nevidel všetko v nebesiach? Dokonca i červeného draka videl v nebesiach, videl ženu odiatu slnkom na nebi. Mám vám to čítať? Prirodzene.

Zjavenie kapitola 12, je to veľmi dôležité. Brat Branham mohol povedať: „V zhromaždení je niekto, kto si teraz myslí to a to.” Ja nie som žiadny prorok, ja také niečo nemôžem povedať. Ale je možné, že pod zvestovaním pravého Božieho Slova niekto nechá prenikať vlastné myšlienky. A tak by to nemalo byť. Boží Duch by mal v našom strede panovať, malo by nám byť darované duchovné porozumenie.

„A ukázal sa veľký div, veľké znamenie na nebi...” [Zj 12:1]

Znamenie sa ukázalo na nebi: „... **žena odiatá slnkom...**”

A tak ďalej.

I z toho sa radujem, že brat Branham v odpovedi na otázky k listu Židom 1, 2 a 3 práve o Zjavení 12 poskytol také jasné vysvetlenie a povedal, kto je novozákonná Cirkev. A 12 hviezd znamená učenie 12 apoštolov. Novozákonná Cirkev je korunovaná učením 12 apoštolov. Takto to povedal.

Cirkev, ktorá v nebesiach bola vidieť, je predsa najprv na zemi, predtým ako je potom vzatá do slávy. Tak je to i tu so Zjavením 14 a so všetkými ostatnými vecami. Ony boli ukázané Jánovi, ktorý bol v Duchu vzatý, áno, vzatý nahor, tam, tam to všetko videl. Ale priebeh týchto vecí, vývoj týchto vecí, to uvidíte, budem čítať ďalej, a potom si hneď všimnete, že sa to nedialo v nebi, ale na zemi.

Čítam ďalej od verša 7:

[7] a hovoril veľkým hlasom: „Bojte sa Boha a dajte Mu slávu, lebo prišla hodina Jeho súdu, a klaňajte sa Tomu, ktorý učinil nebo i zem i more i pramene vôd!”

Teraz to prichádza:

[8] A iný, druhý anjel nasledoval a hovoril: „Padol, padol Babylon, to veľké mesto, ktoré vínom hnevu svojho smilstva napájalo všetky národy.“ [Zj 14:8]

Práve preto, že všetky národy pili z vína tejto nečistoty, musí byť všetkým národom zvestované to pravé večne platné evanjelium, aby sa prebudili zo svojho náboženského opojenia, stali sa triezvymi a rozhodli sa pre pravdu a tým aj pre Pána.

Počúvajte teraz tretiu zvesť, verš 9:

[9] A iný, tretí anjel nasledoval za nimi a hovoril veľkým hlasom: „Jestli sa niekto bude klaňať šelme a jej obrazu a prijme znamenie na svoje čelo alebo na svoju ruku,”

[10] „bude aj on piť z vína hnevu Božieho, z nemiešaného, ktoré je naliate v pohári Jeho hnevu, a bude sa mučiť v ohni a síre pred svätými anjelmi a pred Baránkom.“

Veľmi prísny trest.

Kto vie vo všetkých ostatných cirkvách, čo je znamenie šelmy? Chodte tam predsa raz a spýtajte sa! Prosím vás, učiňte raz návštevu, spýtajte sa v cirkvách: „Kto je tá šelma so siedmimi hlavami a desiatimi rohmi?” „Čo je znamením šelmy? Aký je počet šelmy?” Spýtajte sa v cirkvách. A dostanete buď vyhybavú odpoveď, alebo krútenie hlavou, ale odpoveď záväznú pred Bohom nedostanete.

Keď som teraz počul, že Billy Graham navštívil pápeža práve po tretíkrát, znova sa mi raz obrátil žalúdok. Človek, ktorý mal skutočne príležitosť a veľmi si vážil brata Branhamu – ale môže sa stať, že aj muži, ktorých Pán používa, podľahnú popularite, sláve a všetkéomu, čo k tomu patrí, a nie sú ochotní kráčať úzkou cestou s Pánom.

A keď nám na veľkom zhromaždení na Floride oznámili meno muža z Texasu, arcikatolíka, ktorý zaplatil Billyho Grahama kampaň v Los Angeles – 23 miliónmi dolárov – potom si dokážeme predstaviť, prečo tá cesta vždy vedie tam.

Nie som tu, aby som kritizoval, ale veľmi ma trápi, že títo muži si učinili slávu a meno a nepoznali hodinu Božieho navštívenia.

Boh vzal jednoduchého človeka. Kto to začne počúvať (Aj keď mal šesť rokov angličtiny v škole) ten musí začať odznova, pretože je to angličtina pod úroveň. Ale božská zvesť, ktorú tento jednoduchý človek priniesol, je nad každou úrovňou, ktorú všetci múdri a inteligentní evanjelisti kedy poznali alebo mohli priniesť. Vďaka buď Bohu za to. Amen.

Čo povedal Pavol? To čo svet považuje za bláznivé, to si Boh vyvolil, aby múdrych zahanbil v ich múdrosti. [1Kor 1:27] Som Bohu stále vďačnejší za to, že poslal brata Branhamu.

Vy milí, ja nepatrím k tým, ktorí neustále opakujú: „prorok, prorok,” ale patrím k tým, ktorí z celého srdca veria a prijali to, čo tento Boží muž v mene Pánovom zvestoval.

A chcel by som toto zvestovanie vidieť v súlade s celkovým svedectvom Svätého Písma v tom teraz sa odohrávajúcim vývoji, pozorovať ho a Boží ľud tomu zodpovedajúc informovať.

Vtedy, 19. marca 1962, predseda každý pochopil, že na Jalte bol svet rozdelený. Hotovo. Ľudia išli domov a tým to skončilo.

Ale tento muž necelý rok po postavení múru (13. augusta 1961), tento muž povedal 19. marca 1962 opäť inak, ako by si to ktokoľvek mohol myslieť:

Keď sa tá západná a východná časť opäť zjednotia, potom komunizmus skončí a všetko to prejde do katolicizmu.

Povedal som komunizmus? Dúfam, že áno. A potom to prejde do katolicizmu. Čo môžeme povedať dnes my? Dnes sa pred našimi očami naplňa to, čo povedal Boží muž vtedy. Je to tak alebo nie?

Som vďačný za všetky tie kázania. Poviem vám, ako to je: Zaoberal som sa hlavne kázňami, ktoré poznám takmer naspamäť, ktoré boli kázané od otvorenia siedmich pečatí od marca 1963. Ale vidíme, že tento muž bol prorokom už predtým. Boh ho použil a my sme ten vývoj až do tohto časového okamihu prežívali a smieme teraz konštatovať, že už vtedy povedal:

Keď sa tá vec s Berlínom stane, potom je to tak ďaleko.

Teraz sa to stalo. Teraz je to tak ďaleko.

Neviem, koľko mesiacov, rokov máme, to vie Boh. Jedno mi však bolo vyjasnené: nehovoríme len o konečnom čase, my veríme z celého srdca, že žijeme na konci konečného času. A veríme, že politické a náboženské veci prebiehajú, všetko bude uzdravené.

Teraz sme ešte počuli – politici povedali: „Nestačí, že západná Európa je zjednotená,” hovoria o celoeurópskom dome. Pred dvoma dňami Moskva požiadala, aby mohla byť pri stole, aby mohla patriť do tohto spoločenstva.

Kde sme? Kde sa nachádzame? A kto neverí, že rímska cirkev za tým stojí... Koľkí vedia, koľko biskupov pápež už vymenoval v Rumunsku teraz za posledných pár týždňov? Všade vec beží na plné obrátky a hovorím ešte raz: Kto nepríde k nemu, ku tomu príde on, a on tú celú vec učiní.

Kto ma pozná, ten vie, že som jasne predpovedal výsledok volieb v Nemeckej demokratickej republike. Je potrebný kapitál, aby sa východoeurópske krajiny dostali na určitú úroveň, aby sa všetko pekne zapojilo. My sme to mali. Hovorím ešte raz: nie som žiadny prorok, ale z milosti Božej som mohol rozpoznať prorocké Slovo.

A je to skutočne veľký rozdiel, či niekto o Božom Slove premýšľa vlastnými myšlienkami, alebo či na nás spočíva Boží Duch, ktorý pôsobil v prorokoch a apoštoloch, aby nám všetky tieto veci zjavil.

Zhrňme to všetko: Konečný čas – brat Branham videl vývoj konečného času a pomyslite na to: tento muž vtedy predpovedal, že ženy dostanú volebné právo v Spojených štátoch. Ženy volili v USA po prvýkrát, keď

sa stal prezidentom John F. Kennedy. To bolo prvýkrát, čo ženy v tých pekných Spojených štátoch mohli ísť k volebným urnám a vložiť do nich svoj hlasovací lístok.

Aj to predpovedal už vtedy, že opustia svoje miesto a vstúpia do politiky, do všetkého, a dnes to vidíme veľmi, veľmi zreteľne.

Drahé sestry, existuje pre vás krajšie miesto, ako milovať svojich manželov, starať sa o svoje deti, krásne prestierať stôl, starať sa o domácnosť, aby mal muž skutočný domov? Ak by existovala nejaká krajšia úloha pre vás, tak by vám ju Boh dal. To je predsa pól, ten stredobod rodiny, okolo ktorého sa to potom všetko točí.

Ale určite nie nejaká žena, ktorá robí volebné podujatia a iných ktovie-ako tituluje a spracováva – tam určite nepatria.

Brat Branham to všetko predpovedal. A my sme sa teraz dostali do toho bodu, keď sa napĺňa ten posledný obraz, ktorý videl.

Kto to vie? On videl niekoho ako kráľovnú, nádherne oblečenú v purpurovom rúchu, sediacu na tróne, a hlas mu povedal:

Vyzerá krásne, ale je krutá vo svojom srdci.

A brat Branham si ako poznámku napísal:

Možno rímskokatolícka cirkev.

Navonok v bielom oblečená, kráľovsky, kniežacky. Skutočne som jeden jediný raz v jednej európskej krajine videl, ako rozvinuli červený koberec pre tohto muža z Vatikánu. Krútil som hlavou – pristávalo tam mnohéó vrtulníkov, bol zákaz pristávania a vzletu pre všetkých, všetko muselo čakať, až kým sa táto udalosť neskončila. Bola tam armáda, všetko tam bolo.

Áno, ja som na to priamo prihliadal, bol som v budove letiska. Červený koberec sa len tak valil. Vojaci v najlepších uniformách, stáli tam tí najväčší muži, ktorí v tej krajine existujú. A hľa, a hľa...

Ja mu to doprajem. Jeho čas ešte príde.

Ale neprajem to všetkým tým, ktorí majú právo počuť pravdu. Oni majú počuť pravdu, majú počuť božskú zvesť.

Rok plesania nášho Boha má byť vyhlásený. [Iz 61:2]

A i to povedal brat Branham v tomto kázaní:

Tak ako každé semeno vyklíčilo v určitom čase, tak i semeno Slova bolo do nevesty zasiate. A keď príde neskorý dážď, potom toto božské semeno, ktoré bolo zasiate, vzíde, a Boh bude konať tie isté veci, ako ich konal na začiatku.

Tento časový okamih sa tiež priblížil. Nerobme si starosti, Boh je na tróne. Všetko prebieha podľa Jeho plánu. On nepríde neskoro – v správnom čase sa to správne stane.

Ešte raz tá myšlienka: Ak si snád' niekto z nás alebo iní myslia: „Áno, mali by sme byť my tí jediní?“

My nie sme tí jediní, sme však malý zostatok, ktorý chcel Boh použiť, aby prorocké Slovo, zvesť konečného času, tie veci, o ktoré teraz ide, nezostali niekde v šuflíku a neboli utajované, ale boli ľudstvu prístupné.

Ku tomu nás Boh určil, tomu verím z celého srdca. Prebieha sejba, a potom, keď sa to Pánovi zalúbi dať neskorý dážď, bude úroda zožatá. Už dostatočne často som to povedal: Verím, že žatva je ešte vonku, ešte nebola zožatá.

Ako som práve povedal: Boh má pre všetko čas, On má prostriedky a spôsoby, aby všetky veci prebiehali podľa Jeho vôle a rady.

Teraz vstupujeme do konečnej fázy celkového vývoja konečného času a sme Pánovi vďační za to, že sme Ho smeli rozpoznať, rozpoznať deň a zvesť. My nie sme žiadni blázni, my sme biblicky veriaci kresťania. Amen.

A ak veríme i tomu, čo Boh v našom čase vykonal, tým potvrdzujeme len to, že sme duchovne nezostali stáť, ale nechali sme sa Bohom viesť ďalej.

A mimochodom: Nikto sa nepohoršuje, keď luteráni hovoria o Luterovi, keď sa hovorí o Zwinglim, Kalvínovi, Schenkelovi a mnohých iných,

Wicklefovi, Husovi a všetkých ostatných. Nikomu to nevadí, na tom sa žiadny nepohoršuje, to je pre všetkých zadobro – tie mnohé knihy a opisy týchto mužov, to je všetko v poriadku.

Ale ak niekto z nás povie jednu vetu o bratovi Branhamovi, tak sa potom zdá, akoby tých ľudí uštipl škorpión. Vzbúria sa a povedia: „Prestaňte, prestaňte!” Prečo tak nehovoria o všetkých ostatných?

William Branham bol mužom Bohom poslaným s božskou zvestou Božiemu ľudu v tomto čase.

A ja sa považujem za šťastného a ďakujem Pánovi, môjmu Bohu, ktorý mi dal tú prednosť poznať tohto muža 10 rokov, byť s ním spolu, počuť Slovo z jeho úst, objasniť ho, stisnúť mu ruku a pobozkať, viesť sa s ním v jednom aute a byť s ním pri jednom stole.

Ale to nie je všetko, ale rozpoznať, kto tento muž je, totiž ten Bohom zaslúbený prorok, ktorý mal prísť predtým, ako príde ten veľký a strašný deň Pánov. [Mal 4:5]

Môžete sa spýtať všetkých letničných a mnohých iných, oni vám potvrdia vlastnými slovami, že práve tento muž bol tým najväčším Božím mužom od čias apoštolov. Opýtajte sa ich všetkých, oni vám to povedia.

Spomínam si na rok 1949 v Hamburgu na Bachstraße, jeden švajčiarsko-americký občan menom Richard Ruff – brat Elsner ho ešte pozná, boli sme s ním spolu v hoteli Hilton a s Američanom Helom Hermanom, ktorý bol pritom ako fotograf, keď boli zhodené bomby na Hirošimu a Nagasaki – dve atómové bomby – bol tam ako fotograf z USA a vrátil sa a keď brat Branham kázal na západnom pobreží – a uveril.

Títo dvaja bratia prišli v roku 1949 do Hamburgu a už vtedy zmienili meno William Branham a povedali, že Boh vzbudil muža, skrze ktorého sa dejú tie isté veci, ako sa diali v službe Ježiša Krista.

Všetci sme uverili, boli sme požehnaní, a až neskôr som zistil, ako sú na tom títo ľudia duchovne. Ale Boh niekedy môže použiť aj tých, ktorí potom nepokračujú ďalej – naplnia jeden jediný účel a potom je to učené a môžu sa rozlúčiť.

Som Bohu veľmi vďačný, či ľudí použije ku jednému, alebo ku veľkému účelu, alebo často používa, to je Jeho vec. V každom prípade smieme my jednohlasne dosvedčiť: My nenasledujeme žiadneho človeka a neoslavujeme žiadneho človeka. My nasledujeme Pána Ježiša Krista, ktorý sa stal naším Spasiteľom.

Ale prijali sme služobníkov a prorokov, ktorých Boh poslal v mene Pánovom. A Pán zaslúbil: kto prijme proroka, pretože je prorokom, ten dostane odmenu proroka. [Mt 10:41] A tá bude veľmi pekná, odmena proroka bude veľmi pekná.

Niektorí majú trochu strachu, oni ešte pre Pána mnoho neučinili a keď sa potom píše o odmene, tak sa trochu boja a myslia si sami pre seba: „Môj Pane, za čo ma chceš odmeniť? Ved' som pre Teba ešte vôbec nič neučinil.”

Odmena je pre nás všetkých rovnako istá: my sme prijali Božieho muža, prorockú službu, my sme prijali brata Branhamu ako muža od Boha poslaného, uznávame, že Boh skrze neho hovoril.

Keby nebolo tohto muža, tak by som nevedel všetky tie veci, ktoré dnes viem. Vďaka buď Bohu za všetkých týchto mužov, ktorých posielal zrána i zvečera. Aké krásne, že Pán i na nás myslel, ktorí žijeme na konci času milosti.

Na počiatku mohli bratia povedať: „Ten Pavol, to je muž, ktorému bola daná božská autorita, Pán ho povolal, zjavil sa mu. To, čo káže, je pred Bohom záväzné.”

To isté môžeme povedať dnes my, pretože tento Boží muž zvestoval to isté evanjelium, ktoré kázal Pavol. A my sme smeli uveriť v nášho Pána Ježiša Krista a dôjsť ku viere v celé Božie Slovo. Toto Božie Slovo, ktoré sme počuli, prijali a uverili, sa nám stalo Božím zjavením.

Vďaka buď Pánu, nášmu Bohu, za túto milosť a lásku, ktorú nám daroval. Boh požehnaj nám všetkým spoločne z bohatstva Svojej milosti. Amen.

Povstaňme a ďakujme Pánu.

Verný Bože, nedokážem ďalej hovoriť, môžem Ťa len uctievať, Tebe vzdávať vďaku za túto hodinu, za tento deň, celkovo za deň spásy, za čas, v ktorom žijeme, za zvestovateľa, bez ktorého by nebolo žiadnej zvesti. Slovo síce stále stálo napísané, ale nebolo by sa rozžiarilo bez zjavenia.

Milovaný Pane, skrze zjavenie nám teraz svieti prorocké Slovo ako jasné svetlo na temnom mieste. [2Pt 1:19]

Chválime Ťa a ďakujeme Ti za to. Ty hovoríš: „**Putujte vo svetle, kým máte svetlo.**” [Jn 12:35] „**Pôsobte, pracujte, kým je deň, lebo príde noc, keď nebude môcť nikto pracovať.**” [Jn 9:4]

Milovaný Pane, vidíme všetky tie ostatné veci, ako ďaleko pokročili vo svojom vývoji, a máme dojem, že my zaostávame. To nás zarmucuje, veľmi zarmucuje.

Chceli by sme sa obliecť do vrecoviny a v popole činiť pokánie pred Tebou, ak sme Ti neboli užitoční, ale prekážkou.

A rovnako Ťa prosíme o to, pretože sa sami nedokážeme pomôcť a nedokážeme zmeniť ani okolnosti, v ktorých sa nachádzame, ktoré nás niekedy držia v zajatí a robia z nás nemých: Vyveď nás von zo všetkých okolností, postav nás na vyššiu pôdu a daj nám božskú plnú moc a moc vykonávať Tvoje poverenie až do končín zeme.

Ty si všemohúci Boh, Tebe veríme a Tebe dôverujeme. Posvätené buď Tvoje meno, Tvoje kráľovstvo príd', Tvoja vôľa nech sa deje ako v nebi, tak i na zemi. Pane, pretože Tvoje je kráľovstvo a moc a sláva naveky. Amen. [Mt 6:9-13]

Spoločne Ťa chválime a vzdávame Ti česť. Ty si už zosadil kráľov z trónov, ako stojí napísané v Lukášovi 2, Ty ešte mnohé politické osobnosti zvrhneš z trónov, otvoríš väzenia a necháš zvestovať rok oslobodenia. [Lk 1:52, Iz 61:1-2]

Milovaný Pane, chválime Ťa a ďakujeme Ti za to. Očakávame, že na nás zostúpi pomazanie – nie aby sme hovorili starými jazykmi v nových jazykoch – ale daruj nám nové srdce, nový život, nového Ducha. [Ez 36:26]

Pane, učiň všetko nové a daj, žeby na nás spočinulo pomazanie ako spočinulo na Tebe, aby sme ako Tvoje ústa tu na zemi, v Tvojom mene, namiesto Teba, slová nebies, slová Božie na zemi zvestovali, a to tak, že môžeme povedať: ***"Duch Boha Pána na mne spočíva..."*** [Iz 61:1]

Milovaný Pane, spoločne Ti ďakujeme za službu brata Branhamu, Tvojho služobníka a proroka. Ďakujeme Ti za zjavené Slovo, ďakujeme Ti za všetko osvietenie a vovedenie. V vskutku, Ty si naše oči pomazal, aby sme mohli vidieť. Ďakujeme Ti za všetko – za Golgotu, za vykúpenie skrze drahú krv Baránka, za zmierenie s Bohom a jeden s druhým, za plnú spásu, áno, za milosť a milosrdenstvo nášho Boha, ktoré nám vskutku bolo darované.

Pane, pozdvihni Ty Sám Svoju tvár nad nami a daj nám Svoj pokoj a Svoje požehnanie.

Vyzbroj nás ako zvestovateľov na mieste Krista, božskou plnou mocou, niešť božskú zvesť a hodným spôsobom Ťa reprezentovať.

Pane, všemohúci Bože, požehnaj v celej Európe, požehnaj v celom svete. Nech je viditeľné, že Tvoja vôľa sa nedeje len politicky a nábožensky, ale v Cirkvi živého Boha sa deje.

Pane, staviame sa Ti k dispozícii a ďakujeme Ti i za túto bohoslužbu. Požehnaj s nami i všetkých, ktorí tu dnes nemohli byť. Požehnaj vo všetkých krajinách, jazykoch a národnostiach všetkých našich bratov a všetky naše sestry.

Ďakujeme Ti za to, že to činiš.

V Ježišovom mene. Amen.